

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

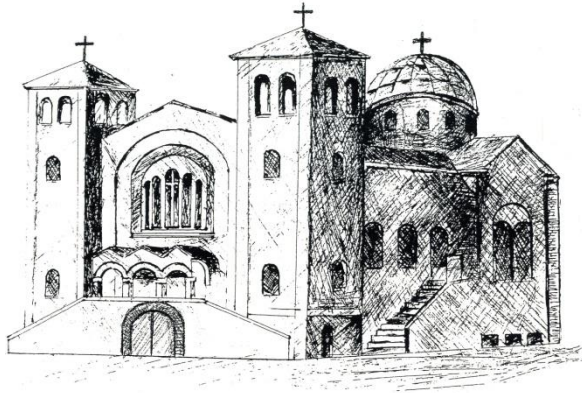
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, August 11, 2019

8th Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 11 Αυγούστου, 2019

Η' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία
7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. Παράκλησις

Δευτέρα, 12 Αυγούστου, 2019

7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. Παράκλησις

Τρίτη, 13 Αυγούστου, 2019

7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. Παράκλησις

Τετάρτη, 14 Αυγούστου, 2019

9:00 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία
Προεόρτια Κοιμήσεως Θεοτόκου
7:00 μ.μ. – 9:00 μ.μ. Εσπερινός

Πέμπτη, 15 Αυγούστου, 2019

Κοίμησις της Υπεραγίας Θεοτόκου
9:00 π.μ. – 12:00 Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Παρασκευή, 16 Αυγούστου, 2019

Άγιον Μανδήλιον - 9:00 π.μ. Όρθρος, Θ. Λ.

Κυριακή, 18 Αυγούστου, 2019

Θ' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, August 11, 2019

8th Sunday of Matthew

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy
7:00 p.m. – 8:00 p.m. Paraklesis

Monday, August 12, 2019

7:00 p.m. – 8:00 p.m. Paraklesis

Tuesday, August 13, 2019

7:00 p.m. – 8:00 p.m. Paraklesis

Wednesday, August 14, 2019

9:00 a.m. Orthros D. Liturgy
Forefeast of the Dormition
7:00 p.m. – 9:00 p.m. Vespers

Thursday, August 15, 2019

Dormition of the Theotokos
9:00 a.m. – 12 noon Orthros D. Liturgy

Friday, August 16, 2019

Translation of the Image of Christ
9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Sunday, August 18, 2019

9th Sunday of Matthew

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Πρὸς Κορινθίους α' 1:10-17 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· ἵνα μὴ τις εἶπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

The reading is from St. Paul's First Letter to the Corinthians 1:10-17

Brethren, I appeal to you by the name of our Lord Jesus Christ, that all of you agree and that there be no dissensions among you, but that you be united in the same mind and the same judgment. For it has been reported to me by Chloe's people that there is quarreling among you, my brethren. What I mean is that each one of you says, "I belong to Paul," or "I belong to Apollos," or "I belong to Cephas," or "I belong to Christ." Is Christ divided? Was Paul crucified for you? Or were you baptized in the name of Paul? I thank God that I baptized none of you except Crispos and Gaius; lest any one should say that you were baptized in my name. (I did baptize also the household of Stephanas. Beyond that, I do not know whether I baptized any one else.) For Christ did not send me to baptize but to preach the gospel, and not with eloquent wisdom, lest the cross of Christ be emptied of its power.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 14:14-22 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα
Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

The Gospel According to Matthew 14:14-22 At that time, Jesus saw a great throng; and he had compassion on them, and healed their sick. When it was evening, the disciples came to him and said, "This is a lonely place, and the day is now over; send the crowds away to go into the villages and buy food for themselves." Jesus said, "They need not go away; you give them something to eat." They said to him, "We have only five loaves here and two fish." And he said, "Bring them here to me." Then he ordered the crowds to sit down on the grass; and taking the five loaves and the two fish he looked up to heaven, and blessed, and broke and gave the loaves to the crowds. And they all ate and were satisfied. And they took up twelve baskets full of the broken pieces left over. And those who ate were about five thousand men, besides women and children. Then he made the disciples get into the boat and go before him to the other side, while he dismissed the crowds.

The feast of the Dormition of the Mother of God is celebrated on August 15 by the Christian world and is the greatest of those established by the Church in honour of the Mother of the Lord. It may be the oldest of all. The first evidence we have for it dates from the 5th century, round about the time when the 3rd Ecumenical Synod was called in Ephesus (451), at which the dogma of the Mother of God was defined and the honour due to her was developed. It appears that it was first held in Jerusalem on 13 August and was transposed soon afterwards to the 15th of the same month. It was a general feast of the Virgin, without particular reference to her Dormition.

It was called “the day of Mary, the Mother of God”. The centre for the celebrations initially was a *kathisma* (seat), a church in her name, which was located outside Jerusalem, some three miles along the road leading to Bethlehem. The association of the feast with the Dormition of the Mother of God occurred at the famous church of Our Lady in Gethsemane, “Mavrikios’ house of prayer”, where her grave was. This church quickly acquired the status of the most important pilgrimage site of the Mother of God, and its renown became the reason why the feast on 15 August quickly spread throughout the Christian world, East and West, as the feast of the Dormition.

The feast was later elevated, with a preparatory fast and the extension of the feasting until 23 August or even to the end of the month and so it became not only the greatest of the feasts of the Mother of God but also one of the most important in the Church’s year. It was only natural that this should be so, because Our Lady is the best-loved and holy person after Christ, which is why she has attracted the honour and veneration of all generations of

Christians. Countless churches and monasteries have been built in honour of her Dormition; in every church, behind the main entrance, wonderful wall-paintings of astonishing composition depict her funeral; her service has been embellished with choice hymns; and fine words and encomia have been expressed by the Fathers and modern Church figures on the day when we commemorate her. All generations of humankind have rivalled each other in presenting the best they have to offer, to praise and bless the Virgin Mary in word and deed.

THE FESTAL CONTENT OF THE FEAST

If we are to understand the festal content of the feast of the Dormition, and indeed, that of the other feasts of the Mother of God, the Conception, the Nativity, and the Entry, we need to look back briefly at the sources from which the information concerning her was drawn. Otherwise, it’s impossible to interpret all the things associated with this celebration: the narratives, the hymnography and the iconography.

The authentic historical sources, the Gospels and the other books of the New Testament have not preserved any information about her life before the Annunciation or after the Ascension of the Lord. The intention of the authors was to narrate the life and the work of salvation of Christ, and whatever was directly linked with Him; not to satisfy the devout curiosity or the historical interests of their readers. By word of mouth, however, the tradition of the Church preserved various pieces of information having to do with the life of the Mother of God before the Conception of the Lord and after His Resurrection. Thereafter different authors, devout for the most part, took this information and embellished it through their imagination, and, to give their works greater kudos, affixed great apostolic names to them. The Church rejected these works and called them *apocryphal* and *falsified*. In later times, many of these narratives, in their most basic forms, provided the subject matter for the formation of feasts, the construction of

narratives, the poetry of hymns and the composition of icons. In any case, as we've said, the core of these narratives had as its base very old historical traditions concerning the person of the Mother of God.

STORY OF THE EVENT OF THE DORMITION

The event of the Dormition, in particular, is told, apart from elsewhere, in an apocryphal narrative which bears the name John, the disciple beloved of Christ. We shall present a summary of this lengthy text here. At each point, the reader will recall corresponding phrases from the hymns and synaxarion of the feast and details from the icon of the Dormition, which was composed by Byzantine artists.

After Christ's Ascension, the Mother of God went to the life-receiving tomb every day and prayed. One Friday, the Archangel Gabriel appeared to her and saluted her: "Hail, you who bore Christ our God. The Lord has heard your prayer and you will leave the world and enter the true and eternal life". The Mother of God returned home, burned incense and prayed to Christ to send her John and the other apostles, so that they could be present at her death. Her petition was heard and the first to arrive, snatched up in a cloud was John and then the others were borne by clouds and came from the ends of the earth, to which they had scattered. The Lord arrived in his radiant glory and, with thousands of angels, He received the soul of His Mother. She blessed the apostles and the world, interceded for the salvation of all and, having been given the assurance that any soul invoking her name would not be put to shame but would find mercy and comfort and defence and boldness in the present life and that of the future, she gave up her holy soul into the hands of her Son. The apostles surrounded the body and, chanting, lifted up her bed with the body lying upon it, to be buried. A Jew by the name of Jeronias made to attack the bed, but an angel of the Lord, with a sword of fire, cut off his arms at the shoulder, and they remained attached to the bed. He repented and they were re-attached, while the apostles continued the cortege undisturbed. The body was buried in a new tomb in Gethsemane, but on the third day was transported to Paradise.

Η Κοίμησις της Υπεραγίου Θεοτόκου συνιστά τη μεγαλύτερη από όλες τις Θεομητορικές εορτές της Εκκλησίας μας. Και τούτο γιατί επιστεγάζει την όλη αγιασμένη επί γης πορεία της. Όπως συμβαίνει με τον Ιησού Χριστό που η εκ νεκρών Ανάστασή Του νοηματοδοτεί τη Γέννησή Του και τα άλλα γεγονότα της ζωής Του, οπότε καταλαβαίνουμε και το γιατί η Ανάσταση θεωρείται και η μεγαλύτερη εορτή της χριστιανοσύνης, όπως συμβαίνει και γενικά με το τέλος της ζωής ενός ανθρώπου που ρίχνει φως σε ό,τι προηγήθηκε από τη ζωή του, κατά τον ίδιο τρόπο και εδώ, με την Κοίμηση της Παναγίας: το τέλος της φανέρωσε ότι επρόκειτο πράγματι περί της *'Κεχαριτωμένης'* και της *'ευλογημένης εν πάσαις ταις γυναιξί'*.

Διότι το τέλος της δεν απετέλεσε το τέλος ενός κοινού ανθρώπου. Ναι μεν φεύγει από τη ζωή αυτή, αλλά με θαυμαστό τρόπο παρευρίσκονται όλοι οι Απόστολοι, *'μετάρσιοι γενόμενοι'*, *'συναθροισθέντες εν Γεθσημανή τω χωρίω'*, αλλά πολύ περισσότερο: παρευρίσκονται όλοι οι άγιοι άγγελοι, και πάνω από όλα: ο ίδιος ο Υιός και Θεός της, ο Οποίος και παραλαμβάνει τη με μορφή παιδούλας παναγία ψυχή της. Έτσι στο γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται με έντονο τρόπο ό,τι συμβαίνει πάντοτε στην Εκκλησία μας στις διάφορες εορτές της: *'επίγειον το φαινόμενον, ουράνιον το νοούμενον'*. Στην Εκκλησία μας με άλλα λόγια τα πάντα προσεγγίζονται μ' ένα διπλό τρόπο: με τις υλικές αισθήσεις, αλλά και με τις πνευματικές αισθήσεις. Στην Εκκλησία ζούμε όλη την πραγματικότητα του κόσμου: την επιφάνεια, αλλά και το βάθος του. Ας δούμε πιο συγκεκριμένα ορισμένα από τα παραπάνω σημεία.

1. Η Εκκλησία μας επιμένει καταρχάς στη φυσική τάξη των πραγμάτων. Η Παναγία υπακούει και αυτή στους νόμους της φύσεως: πεθαίνει, όπως όλοι οι άνθρωποι, και κηδεύεται από τους Αποστόλους και όλους τους οικείους της. Και δεν ήταν δυνατόν να μη συμβεί τούτο, όταν ο ίδιος ο Κύριος, ο Υιός και Θεός της, πέρασε από τη διαδικασία του φυσικού θανάτου. Κατά τον υμνογράφο *'μιμουμένη τον ποιητήν σου και Υιόν, υπέρ φύσιν υποκύπτεις, τοις της φύσεως νόμοις'*.

Απλώς εκείνη δέχεται από άγγελο την πληροφορία περί της εξόδου της από τον κόσμο και ετοιμάζει με θαυμαστό πράγματι τρόπο, πνευματικά και υλικά, τα της κηδείας της, ενώ προτρέπει με στοργή τους πενθούντες αποστόλους, που είχαν συναθροιστεί εκ περάτων της γης: *‘το εμόν σώμα, καθώς εγώ σχηματίσω τη κλίνη, κηδεύσατε’*.

2. Η φυσική αυτή τάξη όμως συνιστά την επιφάνεια. Η Κοίμηση της Θεοτόκου αποκαλύπτει και το βάθος: *Καταρχάς*, οι απόστολοι γνωρίζουν το γεγονός και συναθροίζονται στη Γεθσημανή υπέρ φύσιν: ο Κύριος επί νεφελών τους φέρνει εκεί που είναι η Παναγία Μητέρα Του, για να πενήσουν, κυρίως όμως να δοξολογήσουν το γεγονός της κοιμήσεως και της μεταστάσεώς της. Κατά την παρατήρηση μάλιστα που τους κάνει η ίδια η Θεοτόκος, όταν τους βλέπει να θρηνούν για τον επικείμενο θάνατό της: *‘Μη φίλοι μαθηταί, του εμού Υιού και Θεού, μή πένθος εργάσησθε την εμὴν χαράν’*. Μη κάνετε πένθος τη χαρά μου. Και είναι ευνόητο: η Παναγία μας μετατίθεται πλήρως στην αγκαλιά του Χριστού, ο Οποῖος της προανήγγειλε διά του αγγέλου: *‘μη ταραχτείς για τον θάνατό σου, αλλά μετ’ ευφροσύνης δέξαι τον λόγον. Γιατί έρχεσαι προς την αθάνατη ζωή’*.

Έπειτα, παρευρίσκονται στην κοίμησή της όλοι οι άγιοι άγγελοι, οι οποίοι με πολύ σεβασμό και σεμνότητα ‘ανοίγουν τις πύλες του παραδείσου’ για να περάσει η πλατυτέρα των ουρανών, προπέμποντάς την με υπέροχους ύμνους και δοξολογίες. *‘Αξίως ως έμψυχον, σε ουρανόν υπεδέξαντο, ουράνια Πάναγνε, θεία σκηνώματα’*. *‘Επήρθησαν πύλαι ουράνιαι, και Άγγελοι ανύμνησαν...Χερουβίμ υπείξε σοι, εν αγαλλιάσει, Σεραφίμ δε δοξάζει σε χαίροντα’*. Και πάνω από όλα: έρχεται ο ίδιος ο Κύριος και Θεός, προκειμένου να παραλάβει την στα χέρια Του παραθεμένη ψυχή της Παναγίας Μητέρας Του. *‘Και Συ, Υιέ και Θεέ μου, παράλαβέ μου το πνεύμα’*.

3. Έτσι στην Κοίμηση της Θεοτόκου, πέραν των άλλων συγκλονιστικών, φωτίζεται το μυστηριώδες όριο της ζωής και του θανάτου. Αυτό το μεταίχμιο, που πάντοτε κέντριζε και κεντρίζει τις ανθρώπινες συνειδήσεις και πολλοί πολλά

μαρτυρούν, βγαλμένα τις περισσότερες φορές όμως από το χωρίς φωτισμό Θεού μυαλό τους. Εδώ έχουμε τη συγκεκριμένη αποκάλυψη: όταν πρόκειται περί αγίου ανθρώπου, άγγελοι κι ακόμη κι ο ίδιος ο Κύριος, έρχονται να παραλάβουν την ψυχή του ανθρώπου. Κι έχουμε στην ιστορία της Εκκλησίας μας, εκτός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εννοείται, πολλές τέτοιες καταγραφές που φανερώνουν το τι διαδραματίζεται στην ‘κρίσιμη’ αυτή και απρόσιτη στις σωματικές αισθήσεις ώρα. Σαν το τέλος, μεταξύ άλλων, του οσίου Παμβώ, που λέει το Γεροντικό, στο οποίο παραβρέθηκαν άγγελοι, αλλά και η Παναγία, όπως εν τέλει και ο ίδιος ο Κύριος, με την παρουσία του Οποῖου άρρητη ευωδία χύθηκε παντού. Κι από την άλλη βεβαίως έχουν καταγραφεί περιπτώσεις αθέων και αρνητών και χλευαστών της πίστεως, που το τέλος τους ήταν τόσο τραγικό και ‘βρωμερό’ στην όσφρηση, που οι μετέχοντες ομολόγησαν ότι ποτέ δεν θα ήθελαν να ξαναβρεθούν σε παρόμοιο γεγονός, που φανέρωνε τη δαιμονική παρουσία.

4. Το όλο αυτό ‘σκηνικό’ του ενδόξου τέλους της Παναγίας μας, η συμπλοκή της επιφάνειας και του βάθους, η ύπαρξη του φυσικού και του υπερφυσικού, οδηγεί τον υμνογράφο της εορτής που λειτουργεί ως η συνείδηση της Εκκλησίας, να μιλά για την Κοίμηση ως γεγονός μυστηρίου, το οποίο με φωτισμένη από τον Θεό πίστη προσπαθεί να το κατανοήσει, έστω και εκ μέρους, και να το δει στις αληθινές του διαστάσεις. *‘Ω, του παραδόξου θαύματος’* κραυγάζει. *‘Βαβαί των σων μυστηρίων αγνή!’* Και δικαιολογημένα: *‘η πηγή της ζωής, εν μνημείω τίθεται και κλίμαξ προς ουρανόν ο τάφος γίνεται’*. Ό,τι μυστήριο περικλείει τον θάνατο του Χριστού και την ταφή Του, το ίδιο μυστήριο, κατά τον υμνογράφο που κινείται δοξολογικά σε επίπεδο υπερβολής, περικλείει και την κοίμηση της Παναγίας Μητέρας Του, κάτι που δικαιολογεί και το γιατί οι Χριστιανοί κατ’ αντανάκλαση του θανάτου του Κυρίου, ψέλνουν τα εγκώμια και κάνουν περιφορά επιταφίου και στην Θεοτόκο.

Και βεβαίως έτσι συνυπάρχει και η ανάσταση που ακολουθεί. Θέλουμε να πούμε ότι όπως μετά την ταφή του Κυρίου έρχεται η ανάσταση, με την οποία νικήθηκε ο Άδης και *‘ζωής ηξιώθημεν’*, έτσι και μετά την κοίμηση της Θεοτόκου έρχεται και η δική της ανάσταση. Διότι, κατά την παράδοσή μας, η Παναγία ναι μεν πέθανε και ετάφη, την τρίτη όμως ημέρα, όταν ανοίχτηκε ο τάφος της προς χάρη ενός από τους μαθητές του Κυρίου, που δεν παραβρέθηκε στην κοίμησή της, διαπιστώθηκε η εν σώματι μετάστασή της, συνεπώς η Παναγία βίωσε από τότε αυτό που θα βιώσουμε όλοι μετά τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας, την ανάσταση των σωμάτων. Δεν είναι τυχαίο ότι στους Χαιρετισμούς της αδιάκοπα διαλαλείται ότι *‘αναστάσεως τύπον εκλάμπει’*, όπως εξίσου δεν είναι τυχαίο ότι ο πιστός λαός μας με το αισθητήριο που διαθέτει, χαρακτηρίζει την Κοίμησή της ως το *‘Πάσχα του καλοκαιριού’*. Ο υμνογράφος βεβαίως δεν βλέπει το μυστήριο της Κοιμήσεως μεμονωμένα. Θεωρεί ότι η Παναγία μας με όλη τη ζωή της ζει το μυστήριο της παρουσίας του Θεού κατά μοναδικό τρόπο, οπότε και η Κοίμησή της προεκτείνει φυσιολογικά το όλο μυστήριο. *‘Έπρεπε τοις αυτόπταις του Λόγου και υπηρέταις, και της κατά σάρκα Μητρός αυτού, την Κοίμησιν εποπεύσαι, τελευταίον ούσαν επ’ αυτή μυστήριον’*. Δηλαδή: Έπρεπε οι μαθητές του Χριστού να εποπεύσουν και την Κοίμηση της κατά σάρκα Μητέρας Του, η οποία αποτελεί το τελευταίο σ’ αυτήν μυστήριο. Διότι ασφαλώς και η δική της η Γέννηση ως καρπός έντονης και πολυχρόνιας προσευχής είναι μυστήριο, αλλά πολλαπλασιώς περισσότερο ο Ευαγγελισμός της και η Γέννηση δι’ αυτής του Θεού στον κόσμο ως ανθρώπου. Παρ’ όλα αυτά! Υπάρχει και συνέχεια του μυστηρίου για την Παναγία. Δεν τελειώνουν δηλαδή γι’ αυτήν τα πράγματα με την Κοίμησή της. Το αντίθετο: θα έλεγε κανείς ότι ιδίως τότε, και μέχρι της συντέλειας των αιώνων, το μυστήριο της παρουσίας της θα συνεχίζεται, γεγονός που συνιστά την παρηγοριά και την ελπίδα μας. Κι εννούμε βεβαίως αυτό που όλοι ζούμε και ψάλλει η Εκκλησία μας με το απολυτίκιο ιδίως της εορτής: *‘Εν τη Κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπες, Θεοτόκε’*. Η έξοδός της από τον κόσμο δεν συνιστά μία φυγή, μία λησμονιά από πλευράς της

για εμάς. Η Παναγία φεύγει και ταυτοχρόνως παραμένει πιο κοντά μας. Διότι ζώντας καθ’ ολοκληρίαν πια μέσα στον Κύριο και Θεό της μετέχει κατά κάποιον τρόπο της πανταχού παρουσίας Εκείνου. Εκείνος της ανοίγει τα μάτια για να μας βλέπει, να μας ακούει, να συμπάσχει και να συγχαίρει μαζί μας, και κυρίως να έχει τη δύναμη να μας βοηθά. Κι αυτό είναι πια εμπειρία όλης της Εκκλησίας, που σημαίνει ότι μπορεί να γίνει και γίνεται εμπειρία και του καθενός μας, όπως συνέβη και με τον Άγιο Σιλουανό του Άθω, ο οποίος γράφει στα κείμενα που μας διέσωσε ο Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ, ότι μετανόησε για τις αποκλίσεις της ζωής του, όταν η ίδια η Παναγία του είπε με πόνο ότι θλίβεται για την αμαρτωλή ζωή του. Ποιος άραγε λόγος αιτιολογεί την αγάπη του πιστού λαού προς Εκείνην, παρά η αίσθηση της εγγύτητάς της στη ζωή μας; Και η Παναγία το είχε διαβεβαιώσει, λίγο πριν τον θάνατό της, σκορπώντας την παρηγοριά ήδη από τότε στους πιστούς, με πρώτους τους αποστόλους: *‘Μη θρηνείτε, γιατί με τη μετάστασή μου σας διαβεβαιώνω ότι όχι μόνον εσάς, αλλά και όλον τον κόσμο θα περισκέπω και θα εφορώ’*. Αν κάτι παρόμοιο έλεγε και ο Γέροντας Πορφύριος στην εποχή μας, ότι δηλαδή μετά τον θάνατό του θα βρίσκεται πιο κοντά στους ανθρώπους, πόσο περισσότερο, ας φανταστούμε, ισχύει τούτο για την Παναγία;

5. Μέσα στο θάμβος της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, μπροστά σε όλα τα θαυμαστά που εξαγγέλλει η χαρά της από τη μετάστασή της στους ουραμούς, προβάλλει επιτακτικά το ερώτημα: τι ήταν αυτό που έκανε την Παναγία να φτάσει σ’ αυτό το ύψος; Και τι πρέπει να κάνουμε κι εμείς αντιστοίχως, ώστε έστω και ελάχιστα, μια που η προοπτική μας είναι να γίνουμε κι εμείς ‘Παναγίες’, να σαρκώνουμε δηλαδή στη ζωή μας τον Χριστό, να γευόμαστε λίγο από τη χάρη της, χάρη στην πραγματικότητα του Κυρίου μας; Η απάντηση είναι γνωστή κι αυτήν διαλαλεί διαρκώς η Εκκλησία μας: Αν η Παναγία έγινε ό,τι έγινε, τούτο οφείλεται στην ετοιμότητά της να υπακούει στο θέλημα του Θεού. Το *‘ιδού η δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά το ρήμα Σου’* είναι το ‘μυστικό’ της εξυψώσεώς της στα υπερουράνια. Αυτό το ‘μυστικό’, ας γίνεται καθημερινά φανερό και στις δικές μας καρδιές.

Το 'Αγιον Μανδήλιον δεν έχει καμμία σχέση με την Αγία Σινδόνη, όπως νομίζουν μερικοί λανθασμένα. Την Αγία Σινδόνη, που βρίσκεται σήμερα στο Τορίνο της Ιταλίας, την χρησιμοποίησε ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας για να τυλίξει το σώμα του Κυρίου Ιησού Χριστού κατά την αποκαθήλωση, και γι' αυτό φέρει επάνω της όλα τα ίχνη του μαρτυρίου Του από το κεφάλι ως τα πόδια, καθώς και ίχνη από την γύρη από τα αγριολούλουδα που φυτρώνουν μόνο στην Ιουδαία.

Το 'Αγιον Μανδήλιον όμως που η Εκκλησία μας εορτάζει στις 16 Αυγούστου, έχει την αποτύπωση, με θαυμαστό τρόπο, πάνω σε ύφασμα, μόνο της Αγίας Του μορφής, που έγινε όταν Εκείνος ζούσε ακόμη επί της Γης. Αυτό το αυθεντικό 'Αγιον Μανδήλιο βρίσκεται σήμερα στην Γένουα της Ιταλίας στο Καθολικό Μοναστήρι του Αγ. Βαρθολομαίου όπου φυλάσσεται με πολλή προσοχή από τον 14ο αι. μέχρι σήμερα. Το 'Αγιον Μανδήλιον βρίσκεται στην Γένουα ως δωρεά του Βυζαντινού Αυτοκράτορος Ιωάννου Ε' του Παλαιολόγου προς τον Γενουέζο στρατηγό Leonardo Montaldo ο οποίος είχε έλθει να πολεμήσει υπέρ του Βυζαντίου τους Τούρκους, που είχαν προχωρήσει πολύ την κατάκτησή τους στην Μ. Ασία. Και αυτός ο ξένος στρατηγός είχε καταλάβει ότι ήταν καλύτερα να είναι δυνατό το Βυζάντιο και να μην προχωρούν οι Τούρκοι προς την Ευρώπη. Και αφού πολέμησε και τους πήρε πίσω κάστρα και πολιτείες βυζαντινές, τα έδωσε πάλι στον Βυζαντινό Αυτοκράτορα και όχι στην Γένουα. Ο Ιωάννης Ε' Παλαιολόγος θέλησε να τον ευχαριστήσει δίνοντάς του πολλά δώρα, μεταξύ των οποίων το 'Αγιον Μανδήλιο, που βρισκόταν στον Ναό του Αυτοκρατορικού Παλατιού της Κωνσταντινουπόλεως από το 944 μ.Χ., όταν έφθασε εκεί από την Έδεσσα της Μεσοποταμίας, σημερινή Ούρφα (μεταξύ Τουρκίας και Συρίας). Κατά το διάστημα της μεταφοράς του Αγίου Μανδηλίου από την Έδεσσα στην Κωνσταντινούπολη γίνονταν καθ' οδόν τα ίδια θαύματα ιάσεων που πραγματοποιούσε ο Χριστός. Το 'Αγιον Μανδήλιο έφθασε στο Προάστιο των Βλαχερνών της Κωνσταντινουπόλεως ανήμερα το Δεκαπενταύγουστο και την επομένη 16 Αυγούστου έγινε η μεγάλη λιτάνευσή του γύρω από την Πόλη και μέσα στην Πόλη για να αγιασθεί ολόκληρη η Κωνσταντινούπολη και αφού τοποθετήθηκε προσωρινά στην Αγία Σοφία για να προσκυνήσει όλος ο λαός, μετά μεταφέρθηκε και έμεινε μόνιμως στον Ναό του Αυτοκρατορικού Παλατιού μέχρι την μεταφορά του στην Γένουα τον 14ο αι. Όλη η διήγηση των αρχαίων

πηγών για το 'Αγιον Μανδήλιο υπάρχει γραμμένη στο βυζαντινό χειρόγραφο του Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου Πορφυρογέννητου (913-957) ο οποίος ήταν λόγιος και συγκέντρωσε όλες τις προ αυτού ιστορικές πηγές. Υπάρχει αντίγραφο σε βυζαντινή γραφή αυτού του χειρογράφου του 15ου αι. στο Κέντρο Πατερικών Μελετών της Μονής Βλατάδων στη Θεσσαλονίκη. Σύμφωνα μ' αυτές τις πηγές η ιστορία του Αγίου Μανδηλίου αρχίζει τον 1ο χριστ. αιώνα τότε που ο Κύριος Ιησούς Χριστός ζούσε ακόμη επί της γης. Την εποχή εκείνη στην Έδεσσα της Μεσοποταμίας υπήρχε ένας τοπικός βασιλιάς ονόματι 'Αβγαρος με ανίατη ασθένεια.

Ο γραμματέας του Ανανίας είχε ταξιδέψει στην Ιουδαία και είχε μάθει για τα θαύματα του Χριστού και ενημέρωσε τον Κύριό του. Τότε ο 'Αβγαρος έστειλε στον Χριστό μία επιστολή που Τον προσκαλούσε να έλθει να τον κάνει καλά και να ζήσει κοντά του. Ο Χριστός του απάντησε ότι δεν μπορούσε γιατί είχε να τελειώσει το έργο Του, αλλά θα του έστελνε ένα μαθητή του να τον γιατρέψει και να του δώσει και την σωτηρία (δηλαδή να γίνει Χριστιανός), μετά την Ανάληψή Του. Αυτές οι δύο επιστολές υπάρχουν στην Πατρολογία στο βιβλίο του Ευσεβίου Καισαρείας Εκκλησιαστική Ιστορία. *Στις αρχαίες πηγές υπάρχουν δύο παραδόσεις: Η μία είναι ότι το 'Αγιον Μανδήλιο το έφερε στον 'Αβγαρο ο γραμματέας του αφού αποτυπώθηκε με θαυμαστό τρόπο η Αγία μορφή του Χριστού και η δεύτερη παράδοση είναι ότι η Αγία Μορφή του Χριστού αποτυπώθηκε πάνω στο ύφασμα που είχε μουσκέψει από τον αιμάτινο ιδρώτα Του κατά την προσευχή Του στην αγωνία του της Γεθσημανής την Μεγάλη Πέμπτη και αυτό το Μανδήλιο έδωσε εκείνο το βράδυ ο Χριστός στους μαθητές του για να το στείλουν στον 'Αβγαρο. Γι' αυτό ήταν και τόσο θαυματουργό και γιάτρευε τον 'Αβγαρο και έκανε και όλα τα θαύματα καθ' οδόν προς την Κωνσταντινούπολη και πολλά άλλα που περιέχονται στην διήγηση του βιβλίου εκ του οποίου προέρχεται αυτή η περίληψη.*

SAVE THE DATE 2019

Greek School Faculty Meeting & Luncheon

September 4, 2019

Greek Afternoon School Opens

September 6, 2019

Philoptochos Fashion Show

October 15, 2019

Greek School Picture Day

October 16th & 18th, 2019

Picture Day

October 20, 2019

“OXI DAY” Program

October 25, 2019

General Assembly Meeting

October 27, 2019

Inclusion Sunday

November 10, 2019

Church Anniversary Dance

November 23, 2019

ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

Κάνουμε γνωστό σε όλους τους ομογενείς, σε όλους τους Ευρυτάνες, Αιτωλοακαρνανές και Ναυπάκτιους ότι, θα τελεσθεί Πανηγυρικός Εσπερινός την **Πέμπτη, 22 Αυγούστου, 2019 και ώρα 7:00 μ.μ. και την Παρασκευή 23 Αυγούστου 2019, 9:00 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία**, στον Ιερό Ναό Θείας Αναλήψεως, Fairview, New Jersey, επί τη εορτή της Αποδόσεως της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, και επί τη εορτή της Θαυματουργικής Εικόνας της Παναγίας της Προυσιώτισσας. Γίνεται γνωστό ότι στον Ιερό Ναό βρίσκεται προσκυνητάρι με αντίγραφο της Θαυματουργικής εικόνας.

Παρακαλούνται οι πιστοί να τιμήσουν την Εορτή της Παναγίας προσερχόμενοι εις τις Ιερές Ακολουθίες. Μετά τον Εσπερινό και Θεία Λειτουργία θα ακολουθήσει δεξίωση.

Dear Members of our Church and Friends:

Registration in our Greek School

September is approaching. The school bell will ring, and the rooms will be filled up with the youngsters learning the Greek Language, culture, music, dances and more!

Register your children in our Greek School of the Ascension Church.
It's one of the best in the area with Grades Pre-K to 9!

Emphasis on speaking, understanding, reading writing, culture!
School opens on Friday, September 6 at 4:30 p.m.

For a Registration Form Call the Church office at 201 945 6448
or communicate with our Principal, Mr. Demosthenes Triantafyllou at Dtrianta@aol.com

Γράψετε τα παιδιά σας στο Ελληνικό μας σχολείο!

Ο χρόνος κυλάει γρήγορα και σύντομα θα κτυπήσουν τα σχολικά κουδούνια και οι αίθουσες θα γεμίσουν με τις γλυκιές φωνούλες των παιδιών μας!

Γράψετε τα παιδιά σας στο Ελληνικό σχολείο της Θείας Αναλήψεως.
Είναι το μόνο σχολείο που έχει τάξεις από Προνήπιο μέχρι και την Ενάτη.

Λειτουργεί το απόγευμα κάθε Τετάρτη και Παρασκευή.
Εμφαση στη συζήτηση, επικοινωνία, κατανόηση, ανάγνωση, γραφή και πολιτισμό!
Προσωπικό αφοσιωμένο στην καλή διδασκαλία και φροντίδα
για την ασφάλεια και πρόοδο των παιδιών σας.

Για πληροφορίες για την εγγραφή τηλεφωνήστε στο Γραφείο της εκκλησίας 201 945 6448, ή επικοινωνήστε με τον Διευθυντή κ. Δημοσθένη Τριανταφύλλου στο Dtrianta@aol.com
Το σχολείο αρχίζει την Παρασκευή, 6 Σεπτεμβρίου στις 4:30 μ.μ. με Αγιασμό.

Ascension Philoptochos Society

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH

Fairview, New Jersey

presents its

Annual Fashion Show & Dinner

Tuesday, October 15, 2019 @ 6:30 pm

Seasons

644 Pascack Road • Washington Twp, NJ 07676

Presenting their Fall Holiday Show:

Maywood, NJ

Furs By:

Elegant Furs

New Rochelle, NY

Donation: \$65

FOR RESERVATIONS & INFO:

Julie Mellis: 551-206-3554
Kiki Gargas: 201-854-4724
Eugenia Callias: 201-947-5925
Georgia Stamatis: 201-232-9461
Church Office: 201-945-6448

Proceeds to benefit the Charitable Projects of the Philoptochos Society and Church of the Ascension

Ascension Greek Orthodox Church

101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

***THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 8,2***

SUNDAY, August 11, 2019

8th Sunday of Matthew

KYPIAKH, 11 Αυγούστου, 2019

Η' Ματθαίου

MEMORIAL SERVICES – ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Θεόδωρος Πιερί

40 days: Theodoros Pieri

3 μήνες: Σταματίνα (Ματούλα) Πετράκη

3 months: Stamatina (Matoula) Petrakis

*Ο καφές προσφέρεται από
την οικογένεια Πιερί*

που τελεί το μνημόσυνο εις μνήμη του κεκοιμημένου.

*The coffee is offered by the Pieri Family
that has the Memorial Service*